

WIADOMOŚCI

PARAFII KATEDRALNEJ № 9. ■ Tarnów 27 II. 1938 r. ■ Rok II.

„Pójdźcie, pokłońmy się Panu".

W ostatnich dniach karnawału każe Kościół św. kapłanom we wszystkich kościołach wystawiać na ołtarzach Zbawiciela zamkniętego w tabernakulum. Każe Go publicznie adorować jako Boga i Pana.

Tej czci domaga się Bóg, tak od osób prywatnych, jak i od całego społeczeństwa, woła o tę cześć zwłaszcza w dzisiejszych czasach, gdy ludzie chcą się bez Niego obywać. „Albowiem On jest Panem Bogiem naszym, a my ludem pastwiska Jego" (Ps. 94).

Tej czci domagamy się i my. Chcemy wspólnie zamanifestować, żeśmy społeczeństwem wierzącym i praktykującym, chcemy wspólnie przedstawić na uroczystej publicznej adoracji nasze prośby, chcemy znaleźć u stóp Boga ukojenie.

Tarnów zawsze odpowiadał wezwaniu: „Pójdźcie, pokłońmy się Panu". Przychodziła na adorację ze swymi wychowawcami młodzież tak szkół powszechnych jak i średnich i wpatrzona w Zbawiciela Eucharystycznego, oddawała Mu swe młodzieńcze serca.

Przychodziły Bractwa i Stowarzyszenia, które wyrosły koło prastarej katedry i brały stąd siły moralne do przetrwania ciężkich czasów.

Przychodziły przywiązane do kościoła Gromady podmiejskie, i jakby jedna rodzina dzieci, młodzież i starsi razem, wypowiadały swe potrzeby przed swym Ojcem i Panem.

Po pracy przychodzili robotnicy, żeby po znoju i trudzie, nabrać sił po swych zajęciach, przychodzili i kupcy i rzemieślnicy, żeby się nieco skupić. Przychodziło wielu z inteligencji i pod tym względem przodując, żeby się nieco podnieść na duchu.

Tak było dawniej — tak będzie zapewne i w tych dniach.

U wrót Wielkiego Postu

Niedługo wejdziemy w okres przygotowania się do wielkiej tajemnicy, jaką jest męka i śmierć Jezusa Chrystusa. Biel szat liturgicznych zastąpi fiolet smutku, radośniejsze pieśni kościelne przemienią się w pełną żalu i boleści pieśń wielkopostną „Gorzkich Żalów". Zaczniemy Wielki Post.

Wiemy wszyscy aż nadto dobrze, czym on jest, na jaką pamiątkę został ustanowiony i do czego nas obowiązuje.

A jednak? — Przy pełnej świadomości, jaką posiadamy, niejednokrotnie jakgdybyśmy zapominali się, przechodzimy do zwykłego trybu życia.

Post — postem, a nasze życie codzienne jakby nie miało z nim nic wspólnego. Zapytani o powody takiego postępowania, albo nie umiemy dać prostej i jasnej odpowiedzi, albo tłumaczymy to ciężkim obecnym położeniem.

— Trudno! — słyszymy — człowiek pracuje cały boży dzień jak koń, porządnie nie zje, ledwie na nogach ustoi — a tu jeszcze pościć i to przez tyle dni. Pan Bóg i tak przebaczy, bo nie żąda zniszczenia zdrowia ludzkiego. A zresztą, jak już tak koniecznie, to zmówi się jaką modlitwę i wystarczy!

Czy wystarczy — to jeszcze nie wiadomo. Bo przypomnijmy sobie, że post od Boga jest nakazany i jest zleceniem Jego Woli. A polecenie Boga ma widocznie jakieś głębokie znaczenie.

Post nakazany był już w Starym Zakonie. Poszczono przed rozpoczęciem ważniejszych czynności, aby przez poskromienie żądz cielesnych uzyskać jasność myśli, aby przez opanowanie wiecznie zbuntowanej części materialnej człowieka, udzielić mocy i siły tej drugiej części — duchowej.

Post znano i stosowano w religii pogańskiej i po dziś dzień poganie uznają potrzebę postu. Człowiek wie, że jeżeli ma zdziałać coś wielkiego, musi panować nad ciałem.

Pościli Patriarchowie i Prorocy, pościł i Bóg-Człowiek Jezus Chrystus przed rozpoczęciem Swej wielkiej działalności nauczycielskiej. —

Tymczasem żadne chyba przykazanie nie jest bardziej obecnie lekceważone jak przepisy postu. Z jakiejkolwiek błahej przyczyny zwalnia się **samowolnie** niejeden od przepisów postu, gdy przeciwnie lojalność wobec przepisów Kościoła nakazuje szukania w takim wypadku drogi prawnej, jaką jest **prośba o dyspenzę.**

Dość często spotkać można rozumowanie takie: mam pewne przeszkody w zachowaniu postu: zmówię sobie 3 Zdrowaś i od postu się zwolnię. Rozumowanie takie jest podobne do tego, jakgdyby ktoś zamiast gotówką chciał zapłacić podatek w naturze. Prawda, i to jest możliwe, ale za zgodą odpowiedniej władzy. Podobnie rzecz ma się i z przepisami postu. Nikt nie może sobie sam dowolnie zmieniać obowiązków, może to uczynić tylko odpowiednia władza kościelna.

Przez post rozumiemy nie tylko umartwienie smaku przez odmówienie sobie pewnych potraw, ale w szerszym znaczeniu umartwienie wszystkich zmysłów przez odmówienie sobie tego, co im dogadza.

Pośćmy zatem ciałem, by ducha przygotować na wielką chwilę zmartwychwstania z nędzy i grzechu.

Zarządzenia odnośne do postów w roku 1938.

W roku bieżącym obowiązują w naszej diecezji odnośnie do postów następujące przepisy:

I. Wierni, którzy **ukończyli 7 rok życia, a nie ukończyli 21 lat,** winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu: a) w piątki całego roku; b) w Środę Popielcową; c) w Wielką Sobotę do południa; d) w środy i soboty suchedniowe; e) w soboty Wielkiego Postu: f) we wigilie: Zielonych Świąt, Wniebowzięcia N. M. Panny, Bożego Narodzenia i Wszystkich Świętych.

II. Wierni, którzy **ukończyli 21 rok życia, a nie zaczęli 60,** — 1) Winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu: a) w piątki całego roku; b) w Środę popielcową; c) w Wielką Sobotę do południa; d) w środy i soboty suchedniowe; e) w wyżej wymienione wigilie i w soboty Wielkiego Postu.

2) Nie posilać się więcej jak raz dziennie do sytości, przy czym wolno rano i wieczór przyjąć lekki posiłek; a) przez cały Wielki Post (z wyjątkiem niedziel) aż do południa W. Soboty; b) w środy, piątki i soboty suchedniowe; c) w wyżej wymienione wigilie.

3) W poniedziałki, wtorki, środy i czwartki Wielkiego Postu wolno spożywać potrawy mięsne na obiad w dowolnej ilości.

III. Wierni, którzy **zaczęli 60 rok życia,** winni wstrzymać się od spożycia mięsa i rosołu: a) w piątki całego roku; b) w Środę popielcową; c) w Wielką Sobotę do południa; d) we środy i soboty suchedniowe; e) w wyżej wymienione wigilie i w soboty Wielkiego Postu.

IV. We wszystkie dnie postne wolno spożywać nabiał i jaja, oraz używać jako omasty tłuszczów zwierzęcych, jak smalcu, słoniny i t. d. Wolno też spożywać mięso i ryby przy tym samym posiłku. Główny posiłek można przesunąć na wieczór.

V. Wyjaśniamy, że na podstawie ogólnych zasad prawa:

1) Osoby chore i osłabione chorobą czy wiekiem, kobiety brzemienne i karmiące, są wolne od obowiązku postu, o ile stan ich zdrowia tego wymaga.

2) Pracujący **ciężko** umysłowo czy fizycznie mogą w dnie postne posilać się kilkakrotnie do sytości.

3) Podróżujący i stołujący się w restauracjach mogą spożywać potrawy mięsne, jeżeli nie mogą dostać potraw postnych, lub tylko za niestosunkowo wielką opłatą. To samo odnosi się do tych, co muszą żyć z dobroczynności.

VI. Rządcy parafii mogą udzielać w poszczególnych wypadkach tak jednostkom jak i rodzinom **z odpowiedniej przyczyny** dyspenzy od obowiązku postu. Tę samą władzę mają wikariusze, prowadzący kancelarię, spowiednicy w konfesjonałach, a także katecheci, ale tylko dla siebie, grona nauczycielskiego i ich rodzin i uczniów tych szkół, do których są przydzieleni.

Kto korzysta z dyspenzy, niech złoży ofiarę na **„Caritas"** diecezjalny; ubożsi niechaj odmówią Litanię Loretańską, albo 3 Zdrowaś Maria i 3 razy „Któryś cierpiał".

* * *

Na podstawie upoważnienia, otrzymanego od Stolicy Apostolskiej, czas spowiedzi i Komunii wielkanocnej w tym roku trwa od 1-szej niedzieli Postu do uroczystości św. Trójcy, t. j. od 6 marca do 12 czerwca.

KALENDARZYK TYGODNIOWY.

27. lutego. **Niedziela Zapustna.** Św. Gabriela

Porządek nabożeństw:
Całodzienna adoracja.

Godz. 6 — Prymaria z kazaniem.
Godz. 7.30, 8, 8.30 i 9 — Msze św. ciche.
Godz. 10 — Suma z kazaniem.
Godz. 12 — Msza św.

Godz. 4 po poł. — Nieszpory z kazaniem i zakończenie adoracji.
Burek. Msze św. o godz. 8 i 9.
28. lutego. Poniedziałek. Św. Romana. Suma o godz. 8.
Całodzienna adoracja. Początek o godz. 6, zakończenie o godz. 4 po poł. nieszporami z kazaniem.
1 marca. Wtorek. Św. Albina. Suma o godz. 8.
Całodzienna adoracja. Początek o godz. 6, zakończenie o godz. 4 po poł. nieszporami z kazaniem. Po nieszporach adoracja krzyża.
2. marca. Środa Popielcowa. Godz. 8.30 uroczysta suma z kazaniem. W czasie Mszy św. posypywanie głów popiołem.
Rozpoczęcie Wielkiego Postu.
3. marca. Czwartek. Św. Kunegundy.
4. marca. Piątek Św. Kazimierza.
5. marca. Sobota. Św. Fryderyka.
Uwaga: I. Porządek adoracji podany w poprzednim num. „Wiadomości".
II. Przez cały Wielki Post we wszystkie **soboty** odprawiać się będą „Stacje Drogi Krzyżowej" o godz. 4 po poł., a w **niedziele** „Gorzkie Żale" z kazaniem o godz. 3 po poł.

Z ksiąg parafialnych.

Ochrzczeni: 1) Szymon Ligęzka, ul. Lwowska 86. 2) Janina Kaczyk, ul. Nowodabrowska 270. 3) Julian Kotaś z Gumnisk. 4) Irena Turaj, ul. Lwowska 94. 5) Jan Jarmuszkiewicz, ul. Nowodąbrowska 63. 6) Antonina Toporkiewicz, ul. Widok 48. 7) Krystyna Potrzeba, ul. Nowodąbrowska 66. 8) Józef Jankoś. 9) Eugeniusz Czapkowicz. 10) Ryszard Wiśniowski, ul. Lwowska 94. 11) Roman Bednarz z Zawady. 12) Danuta Graczyk z Rzędzina. 13) Joanna Malec z Rzędzina. 14) Władysław Grodziński z Rzędzina.

Zgłaszają zapowiedzi do stanu małżeńskiego: 1) Józef Stalmach z Krakowa z Zofią Zielińską, ul. Widok 46. 2) Władysław Wrona z Łęgu ad Partyń z Anielą Nicpoń, ul. Krakowska 27.

Małżeństwo zawarli: 1) Tadeusz Błaż z Klikowej z Marią Michalską z Klikowej. 2) Eugeniusz Józefek z Klikowej z Stefanią Kania z Klikowej. 3) Józef Pyrkowski, ul. Kraszewskiego 1, z Zofią Wiśniowską z Gumnisk. 4) Franciszek Padło ze Żdżarca z Balbina Kryczka ze Żdżarca.

Zmarli: 1) Jan Jarosz z Dąbrowy, l. 63. 2) Krystyna Piękoś z Lipnicy Wielkiej, 2 i pół r. 3) Jan Sobol z Rzędzina, 1 i pół r. 4) Bogdan Kolasński z Dziesławic, 3 i pół r. 5) Sylwester Urban, ul. Łazienna, l. 29. 6) Kazimierz Czajka, ul. Konarskiego, l. 13. 7) Zofia Bujak z Bobrownik W., l. 34. 8) Adela Liszaj z Kars ad Dąbrowa, l. 30. 9) Józef Knapik z Rzędzina, l. 70.

* * *

Adoracja Najśw. Sakramentu dla **Stowarzyszenia Żywego Różańca** odbędzie się w niedzielę 27 lutego br. o godz. 3 po południu.

Stowarzyszenie Żywego Różańca organizuje dla swych członkiń kurs nieumiejących czytać i pisać w jednej z tarnowskich szkół. Zgłaszać się można na zebraniach i świetlicach Stowarzyszenia.

CENA EGZ. 2 GROSZE. PRENUMERATA ROCZNA 1 zł.

Redaktor odpowiedzialny: Ks. Dr Jan Bochenek. — Nakładem Urzędu Paraf. Katedral. w Tarnowie
Drukarnia Diecezjalna w Tarnowie.